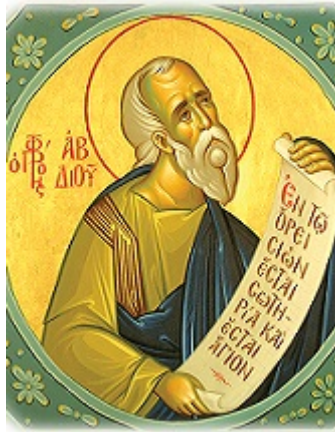

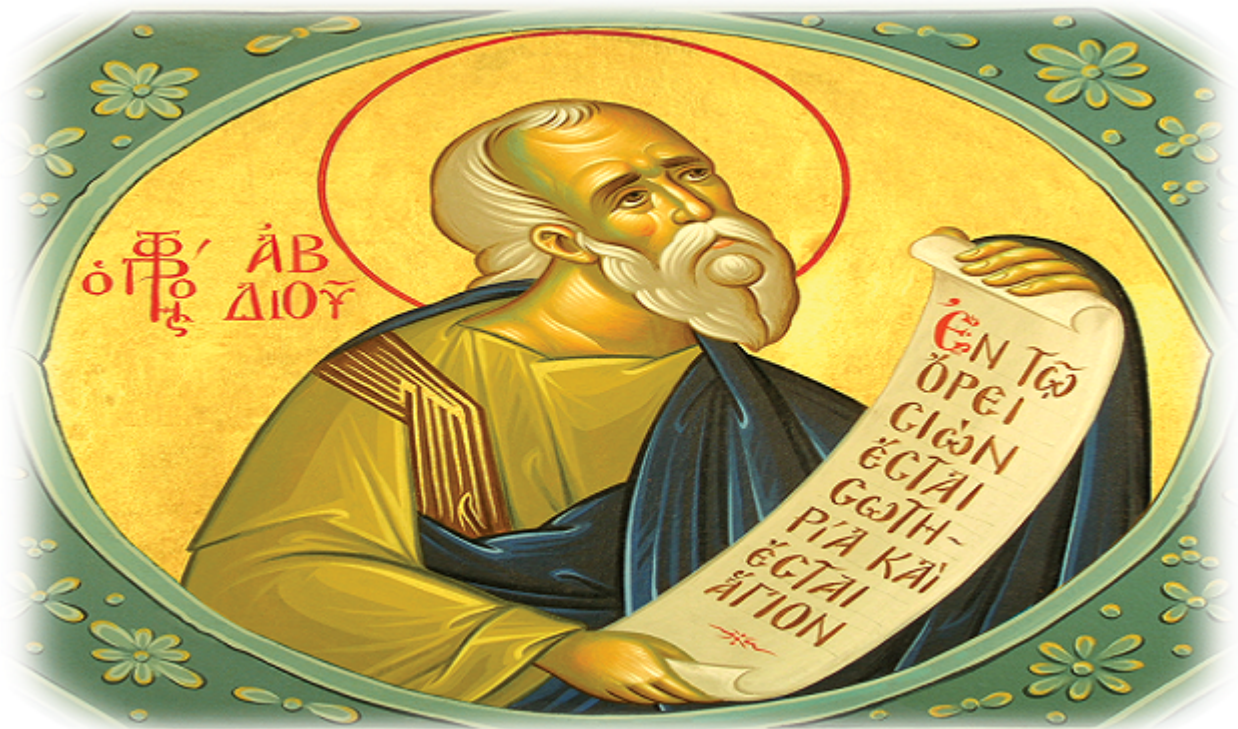
Ο προφήτης Αβδιού και η ημέρα του Κυρίου

/ Το Συναξάρι της Πεμπτουσίας / Συναξαριακές μορφές

Αθανάσιος Μουστάκης, Δρ Θεολογίας

Στις 19 Νοεμβρίου εορτάζει ο προφήτης **Αβδιού** (ή **Οβδιού**). Η όρασή του έχει καταγραφεί και αποτελεί το μικρότερο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης. Το όνομα Αβδιού σημαίνει μάλλον ο «υπηρέτης του Θεού» και κατά τα φαινόμενα ήταν αρκετά συνηθισμένο στην Παλαιά Διαθήκη, καθώς στις σελίδες των βιβλίων που την συγκροτούν εμφανίζονται συνολικά 13 πρόσωπα που το φέρουν.

Σε αυτό το μικρό βιβλίο συναντάμε μία χαρακτηριστική προφητική έκφραση, την έκφραση «**ἡμέρα Κυρίου**», η οποία εμφανίζεται και στα βιβλία των προφητών **Ιωήλ** (1:15, 2:1, 4:14) **Σοφονία** (1:14), **Μαλαχία** (3:19), **Ησαΐα** (13:9), **Ιερεμία** (32:33) και **Ιεζεκιήλ** (7:10, 13:5). Δεν εμφανίζεται σε κανένα άλλο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, παρά μόνο στα προφητικά που σημειώσαμε, και αναφέρεται στην ημέρα κατά την οποία το θέλημα του Θεού θα επικρατήσει στον κόσμο μας αποκαθιστώντας την αδικία, εξαφανίζοντας την κακία και παρουσιάζοντας σε όλους το ένδοξο όνομα του Θεού.

Η έκφραση αυτή κρύβει χαρακτηριστικά φοβερά. Παραδείγμα αυτών των χαρακτηριστικών είναι το χωρίο 4:14-15 του πρ. Ιωήλ, το οποίο αναφέρεται στο σκοτείνιασμα του ήλιου και της σελήνης και στο σβήσιμο του φωτός των άστρων, το χωρίο 1:14 του πρ. Σοφονία, όπου η «**ἡμέρα Κυρίου**» χαρακτηρίζεται ως ημέρα οργής και θλίψεως ή το χωρίο 3:19 του πρ. Μαλαχία, όπου παρομοιάζεται με καμίνι που θα κατακαύσει όλους τους «αλλογενείς», ενώ για τους σεβόμενους το Θεό θα ανατείλει ως ήλιος δικαιοσύνης φέρνοντας την θεραπεία των ασθενειών και την απελευθέρωση από όλους τους εχθρούς.

Με όλες αυτές τις τρομακτικές αναφορές εκφράζεται η στιγμή κατά την οποία η δικαιοσύνη του Θεού θα αποκαταστήσει την αδικία των ανθρώπων, οι οποίοι παραμέρισαν το θέλημα του Θεού και πορεύονται το δικό τους δρόμο. Πρόκειται, ουσιαστικά, για την ημέρα της **Δευτέρας Παρουσίας** του Κυρίου, κάποια χαρακτηριστικά της οποίας περιγράφονται και στην Καινή Διαθήκη. Κατά την εποχή που γράφονται τα προφητικά βιβλία, τα χαρακτηριστικά που της αποδίδονται τρομοκρατούσαν, κατά κυριολεξία, τους αναγνώστες ή τους ακροατές τους.

Η σκληρότητα των περιγραφών της θέλει να τονίσει τη δύναμη του Κυρίου, ο οποίος θα προκαλέσει αυτή την ανατροπή των νόμων της φύσεως είτε ως υπερασπιστής του Ισραήλ είτε ως τιμωρός της αμαρτίας. Σε κάποιες περιπτώσεις αναφέρεται στους εχθρούς του λαού του Θεού, όπως συμβαίνει στο βιβλίο του προφήτη Αβδιού, ενώ σε άλλες περιπτώσεις η καταστροφή θα περιλάβει όλους τους αμαρτωλούς ανθρώπους (π.χ. στο 13^ο κεφάλαιο του προφήτη Ησαΐα, όπου ενώ αναφέρεται στην καταστροφή της Βαβυλώνας, ο Κύριος φαίνεται ότι τελικά γενικεύει την οργή Του, απέναντι σε κάθε αμαρτωλό).

Ο προφήτης Αβδιού χρησιμοποιεί την έκφραση «ἡμέρα Κυρίου» απευθυνόμενος στον **Εδώμ**, για τον οποίο προλέγει ολοκληρωτική καταστροφή. Με αυτό τον τρόπο θέλει να τονίσει για μία ακόμη φορά ότι όποιος αντιστέκεται στο θέλημα του Κυρίου δεν μπορεί τελικά να νικήσει. Αντιλαμβανόμαστε ότι παρόμοιες

προφητείες ήταν πολύ σημαντικές για το ηθικό των Ισραηλιτών, οι οποίοι κατά την εποχή που εκφωνείται η συγκεκριμένη προφητεία αντιμετώπιζαν σοβαρότατα προβλήματα από επιθέσεις ξένων λαών. Αν και δεν γνωρίζουμε πότε ακριβώς εκφωνείται η προφητεία αυτή, πολλοί μελετητές τη συνδέουν με την επίθεση των Βαβυλωνίων στον Ισραήλ, το 586 π.Χ., και την επακόλουθη καταστροφή της Ιερουσαλήμ από το βασιλιά Ναβουχοδονόσορα. Αυτό που προφητεύεται εδώ είναι η ανταπόδοση των δεινών, που τώρα υφίσταται ο Ισραήλ, στους εχθρούς του και πιο συγκεκριμένα στους Εδωμίτες, οι οποίοι ως απόγονοι του Ησαΐ, θέλουν πάντα να τον εκδικηθούν για το πάθημα του προγόνου τους από τον Ιακώβ, ο οποίος τον ξεγέλασε και του πήρε τα πρωτόκια.

Οι αναφορές στην Παλαιά Διαθήκη κατανοούνται πληρέστερα μέσα από τις σχετικές αναφορές της Καινής Διαθήκης, όπου η έκφραση «**ἡμέρα Κυρίου**» χρησιμοποιείται δύο φορές.

Πρώτα στην **A' Θεσσαλονικείς** επιστολή του απ. Παύλου (5:2), όπου τονίζεται το στοιχείο του αιφνιδιασμού που θα χαρακτηρίζει την έλευση της ημέρας του Κυρίου, η οποία χαρακτηρίζεται ως «**κλέπτης ἐν νυκτί**».

Έπειτα στην **B' Πέτρου** (3:10), όπου και πάλι τονίζεται ότι θα έλθει ξαφνικά («**ἥξει . . . ὡς κλέπτης**»), αλλά ταυτόχρονα προβάλλονται τα στοιχεία αλλαγής του κόσμου: «οι ουρανοί θα εξαφανιστούν με τρομερό πάταγο, τα στοιχεία της φύσεως θα διαλυθούν στη φωτιά, και η γη, όπως και όλα όσα έγιναν πάνω σε αυτή, θα κατακαούν».

Η «**ἡμέρα Κυρίου**», λοιπόν, είναι μία προσφιλής βιβλική έκφραση, η οποία περιγράφει τη στιγμή της ανακαίνισης του κόσμου κατά το τέλος της ιστορίας. Είναι η ημέρα κατά την οποία το θέλημα του Κυρίου θα επιβληθεί πάνω στην αμαρτία και σε όσα δεινά αυτή επισωρεύει στη δημιουργία. Είναι η ημέρα κατά την οποία ο Θεός θα αποκαταστήσει τον κόσμο στην πρότερη μακαριότητά του και θα τον οδηγήσει στη «ζωὴ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

<http://bitly.com/1wA8U75>